

การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2
THE INTERNAL QUALITY ASSURANCE SYSTEM MANAGEMENT IN
THE DIGITAL AGE WITHIN THE PHRAO 4 EDUCATIONAL QUALITY
DEVELOPMENT NETWORK GROUP UNDER THE CHIANG MAI
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

¹ดารณี อินชัย และ ²จันทฉาย ยมสูงเนิน

¹Daranee Inchai and ²Junchai Yomsoongnern

มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่, ประเทศไทย

North-Chiang Mai University, Thailand

¹daraneeinchai512@hotmail.com, ²Junchai@northcm.ac.th

Received: February 10, 2026; **Revised:** February 25, 2026; **Accepted:** February 26, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาแนวทางการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 โดยศึกษาจากประชากรคือ ผู้บริหาร 4 จำนวน 7 คน ครูผู้สอนจำนวน 67 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 74 คน ใช้เครื่องมือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1) การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า การบริหารระบบประกันคุณภาพภายในโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง และการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาตามลำดับ ส่วนด้านที่มี

¹นักศึกษาริษยาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

²อาจารย์ ดร. คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการติดตามผลการดำเนินงาน แต่ยังคงอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน 2) แนวทางการพัฒนาด้านการกำหนดมาตรฐานและแผนพัฒนาการจัดการศึกษา เน้นการกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายดิจิทัลให้ชัดเจน โดยเชื่อมโยงมาตรฐานกับนโยบายระดับชาติและข้อมูลจริงจากการเรียนการสอน ควรนำผลการประกันคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนมาวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อระบุจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาผ่านนวัตกรรมทางการบริหาร ส่วนการดำเนินงานตามแผนต้องขับเคลื่อนด้วยกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม เช่น ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการนำงานวิจัยทางการศึกษาหรือนวัตกรรมดิจิทัลมาเป็นฐานในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานอย่างเป็นระบบ

คำสำคัญ : การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายใน, ยุคดิจิทัล , กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพร้าว 4

Abstract

This research aimed to study and propose guidelines for the management of the internal quality assurance system of school administrators in the digital era within Phrao 4 Educational Quality Development Network under the Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 2. The population consisted of 74 participants: 7 school administrators and 67 teachers. The research instruments included questionnaires and interviews. Data were analyzed using mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and content analysis. The findings revealed that the overall management of the internal quality assurance system was at the highest level in all aspects. The aspect with the highest mean score was the establishment of educational standards, followed by the preparation of self-assessment reports and the development of educational management improvement plans, respectively. The aspect with the lowest mean score was follow-up and monitoring of operations; however, it still remained at the highest level. The guidelines for development in the areas of setting educational standards and educational management improvement planning emphasize clearly defining a digital vision and policies, linking educational standards with national policies and authentic data from teaching and learning processes. The results of quality assurance and students' learning achievements should be analyzed in depth to identify strengths and areas for improvement through administrative innovations. Implementation of the plans should be driven by participatory working processes, such as Professional Learning

Communities (PLC), and by using educational research or digital innovations as a foundation for systematically developing teaching, learning, and administrative management.

Keywords: Internal Quality Assurance System Management, Digital Era, Phrao 4 Educational Quality Development Network

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดเป้าหมายสำคัญในมาตรา 6 คือการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยมาตรา 8 ได้วางหลักการจัดการศึกษา 3 ประการ ได้แก่ การเป็นระบบการศึกษาตลอดชีวิต การดึงภาคสังคม เข้ามามีส่วนร่วม และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์ เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนประเทศ การสร้างประชากรที่มีคุณภาพจึงต้องอาศัยการศึกษาเป็น กลไกสำคัญในการพัฒนาความรู้และศักยภาพส่วนบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางการเจริญเติบโต ของชาติในภาพรวม หากประเทศใดมีการวางแผนผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ ย่อมสร้าง ความได้เปรียบในการแข่งขันระดับสากล สอดคล้องกับแนวคิดของ นิวตัน น้อยมณี (2562) ที่ระบุ ว่าการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และนำพาประเทศชาติไปสู่ ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ภายใต้บริบทของยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและยุคเศรษฐกิจงานพื้น ฐานความรู้ในปัจจุบัน

กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 นิยามการประกันคุณภาพว่าเป็น กระบวนการประเมินและติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละ ระดับ โดยมีระบบควบคุมคุณภาพที่พัฒนาขึ้นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่สังคมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานของต้นสังกัดอย่างแท้จริง ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดตามมาตรฐานให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและบริบทของท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด การดำเนินงานเริ่มต้นจากการ จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐาน จากนั้นจึงดำเนินการตามแผนที่ วางไว้พร้อมจัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อติดตามผล การดำเนินงานและนำมาพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ สถานศึกษาต้อง จัดส่งรายงานประจำปีแก่หน่วยงานต้นสังกัดเป็นประจำ เพื่อรับการช่วยเหลือในลักษณะการให้

คำปรึกษา แนะนำ และการนิเทศจากหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเกิดการพัฒนายั่งยืน

การประกันคุณภาพการศึกษามีเป้าหมาย 3 ประการ คือ 1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 2) ยกระดับคุณภาพผู้เรียน ครู และสถานศึกษาให้ผ่านการประเมินภายนอก และ 3) เสริมสร้างระบบประกันคุณภาพภายในให้เข้มแข็งตามเกณฑ์มาตรฐานสอดคล้องกับนโยบายปฏิรูประบบการประเมินของกระทรวงศึกษาธิการและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่เน้นการประเมินจากสภาพจริงอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผลการประเมินสะท้อนคุณภาพที่แท้จริงและลดภาระด้านงานเอกสารของผู้ปฏิบัติงาน

อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างพบปัญหาด้านกระบวนการที่ขาดความชัดเจน บุคลากรขาดความชำนาญ และมีข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้ง Hardware, Software และ Network (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2561) โดยเฉพาะโรงเรียนในเครือข่ายพร้าว 4 ที่ขาดแคลนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และครูผู้สอนมีการใช้ ICT น้อย ส่งผลให้การประกันคุณภาพภายในไม่เป็นไปตามเกณฑ์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2, 2567)

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารระบบประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อนำผลการประเมินและวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านการเตรียมการ การวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพร้าว 4 ให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพร้าว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพร้าว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพร้าว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัวัว 4 จำนวน 7 คน ครูผู้สอนจำนวน 67 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 74 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 3 คน ปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป ครูผู้รับผิดชอบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ขึ้นไป จำนวน 1 คน ปฏิบัติหน้าที่ไม่น้อยกว่า 3 ปี และศึกษานิเทศน์วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน ปฏิบัติหน้าที่ไม่น้อยกว่า 3 ปี รวมจำนวน 5 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพัวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพัวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 มี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 3) ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 4) ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา 5) ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษา 6) ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง

2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพัวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 โดยข้อความที่สร้างแบบสัมภาษณ์ นำมาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตอนที่ 2 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแต่ละด้าน มากำหนดเป็นประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ครูผู้รับผิดชอบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 คน และศึกษานิเทศน์วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย μ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2561)

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหาศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามหัวข้อหลักที่กำหนดไว้มาสรุปข้อมูล และนำเสนอโดยวิธีเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 สรุปผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2

การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรวัว 4 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 2	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	แปลผล
1. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา	4.75	0.48	มากที่สุด
2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	4.70	0.54	มากที่สุด
3. ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	4.67	0.58	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา	4.65	0.53	มากที่สุด
5. ด้านการติดตามผลการดำเนินงาน	4.64	0.52	มากที่สุด
6. ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง	4.73	0.50	มากที่สุด
โดยรวม	4.69	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 1 พบว่า การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\mu = 4.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$) รองลงมาคือ ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$) และด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการติดตามผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.64$)

2. ผลการวิเคราะห์การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2

ศึกษาการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 3 คน ครูผู้รับผิดชอบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จำนวน 1 คน และศึกษานิเทศน์วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน เมื่อวันที่ 1-10 ธันวาคม 2568 ประเด็นการสัมภาษณ์ได้แก่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของแต่ละด้านมากำหนดเป็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1 ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา คือ ผู้บริหารและบุคลากรร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายดิจิทัลที่ชัดเจน โดยเชื่อมโยงมาตรฐานสถานศึกษาสู่ระดับชาติ นำข้อมูลจริง

จากการจัดการเรียนการสอนมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นตัวชี้วัดเชิงคุณภาพที่แม่นยำ เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการและชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงมาตรฐานให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะดิจิทัลในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

2.2 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา คือ การนำข้อมูลจากการประเมินมาตรฐานการศึกษา ผลการประกันคุณภาพภายใน และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนมาวิเคราะห์เชิงลึก ระบุจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา และความจำเป็นเร่งด่วนของสถานศึกษาโดยใช้นวัตกรรมทางการบริหารและเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS) แพลตฟอร์มดิจิทัล หรือแดชบอร์ดข้อมูล ช่วยให้การตัดสินใจจัดลำดับโครงการเป็นระบบและตรวจสอบได้ แนวโน้มการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีความชัดเจน และทำให้การจัดลำดับความสำคัญของโครงการสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

2.3 ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา คือ การนำผลงานวิจัยทางการศึกษาและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้เป็นฐานในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบริหารควรรกำหนดนโยบายและกลไกสนับสนุนอย่างชัดเจน ขับเคลื่อนแผนพัฒนาควรใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม แต่งตั้งคณะทำงานหรือชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ร่วมกันศึกษาวิเคราะห์ และคัดเลือกผลงานวิจัยและนวัตกรรมดิจิทัลที่สามารถนำไปใช้ได้จริง นำผลงานวิจัยและนวัตกรรมดิจิทัลมาพัฒนา การจัดการเรียนการสอนและกระบวนการประกันคุณภาพภายใน ควบคู่กับกระบวนการนิเทศ ติดตาม และให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาการศึกษาบรรลุเป้าหมายตามแผน และส่งเสริมคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล

2.4 ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา คือ ควรกำหนดเป็นนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาช่วยประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การใช้การใช้ระบบ LMS ,แอปพลิเคชันและระบบออนไลน์ช่วยเพิ่มความหลากหลายของวิธีการประเมิน เครื่องมือออนไลน์สามารถสนับสนุนการเก็บหลักฐานเชิงประจักษ์ในงานการประกันคุณภาพ ควบคู่กับกระบวนการนิเทศ ติดตาม และให้คำแนะนำ ครูและบุคลากรสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

2.5 ด้านการติดตามผลการดำเนินงาน คือ ควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบติดตามผลการดำเนินงาน กำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน ตรวจสอบตัวชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้อง

กับแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ส่งเสริมการใช้เครื่องมือ ICT กับกระบวนการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล ให้มีความรวดเร็วและต่อเนื่อง การประเมินผลจากข้อมูลจริงในระบบเทคโนโลยีดิจิทัล มาเป็นฐานในการให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุง และพัฒนางานต่อไป

2.6 ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง คือ การสื่อสารวิสัยทัศน์ของ สถานศึกษาให้คณะทำงานทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกัน และนำวิสัยทัศน์มาเป็นกรอบกำหนด บทบาทหน้าที่ของคณะทำงาน การจัดทำรายงาน ควรเชื่อมโยงเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของ สถานศึกษากับผลการดำเนินงานจริง และดำเนินการผ่านการกำหนดบทบาทของคณะทำงานอย่าง ชัดเจน การจัดทำรายงานอย่างมีส่วนร่วม และการใช้ผลการประเมินเป็นเครื่องมือในการสะท้อน และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพำว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 อภิปรายผล ดังนี้

1. ศึกษาการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพำว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอภิปรายผลของการวิจัย ดังนี้

1.1 การดำเนินงานด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดเป้าหมายความสำเร็จให้ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และบริบทสถานศึกษา รวมถึงใช้มาตรฐานเป็นฐานในการออกแบบ นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองผู้เรียน มีการสื่อสารวิสัยทัศน์และสร้างแรงบันดาลใจผ่านการ ประชุมอบรม ซึ่งสอดคล้องกับ พุทธิภา รงค์ประเสริฐกุล (2566) ที่พบว่าโรงเรียนกำหนดมาตรฐาน ตามประกาศกระทรวงผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา โดยมีแนวทางพัฒนาที่ สำคัญคือการจัดทำคู่มือและแต่งตั้งคณะกรรมการจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อสร้างความ ตระหนักร่วมกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ธนพล วงศ์ฉลาด (2564) ในประเด็นการประยุกต์ใช้ แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC) เพื่อสร้างจิตสำนึกและภาวะผู้นำร่วมในการกำหนด ตัวบ่งชี้ที่ครอบคลุมหลักสูตร พร้อมกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จอย่างเหมาะสมจากการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนอย่างมีวิสัยทัศน์

1.2 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้บริหารสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการวางแผน ติดตามผลการดำเนินงานได้สะดวกและทันเวลา สอดคล้องกับ เพ็ชรรัตน์ คงไวย (2564) ที่ระบุว่า สถานศึกษามีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา (3-5 ปี) และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยระบุ กิจกรรมและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ จีระนันท์ เชื้อนาค (2568) ที่พบว่า ควรวางแผนโดยแต่งตั้งบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่มุ่งเน้นคุณภาพ ผู้เรียน พร้อมกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างเป็นระบบเพื่อให้สะท้อนความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างชัดเจน

1.3 ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารเป็นผู้นำการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานและเชื่อมโยง เครือข่ายชุมชนเพื่อพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับ ลาวัลย์ ตั้งมั่น (2561) ที่พบว่าการนำแผนปฏิบัติการสู่การปฏิบัติจริงตามกรอบเวลาและบทบาทหน้าที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับ สุดาพร หงส์เวียงจันทร์ (2565) ที่ระบุถึงความสำคัญของการจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกในการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำโครงการกิจกรรมในรูปแบบแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน

1.4 ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารเน้นใช้ระบบและเครื่องมือประเมินผลรูปแบบดิจิทัลเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตร และนวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ กาญจนา ฮวดแสง (2567) ที่พบว่า ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำกับติดตามการประเมินผลให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา สถานศึกษา และสอดคล้องกับ จีระนันท์ เชื้อนาค (2568) ในประเด็นการประเมินคุณภาพภายในที่ ควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย พร้อมทั้งเร่งพัฒนาความรู้ด้านการวัดผลให้แก่ครูเพื่อ รวบรวมผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและโครงการต่าง ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายและมาตรฐานที่กำหนดไว้

1.5 ด้านการติดตามผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารเน้นใช้ เทคโนโลยีสร้างระบบสารสนเทศและเครื่องมือติดตามผลที่ครอบคลุม ทั้งด้านหลักสูตร การวัดผล และนำข้อมูลมาออกแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากร สอดคล้องกับ วรณา ประเสริฐ แก้ว (2561) ที่พบว่าควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองและคณะกรรมการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ คุณภาพ และนำผลลัพธ์ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนา และสอดคล้องกับ สุภาภรณ์ สังฆมณี (2562) ในประเด็นการประชุมวางแผนกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่ หลากหลายเพื่อร่วมกันวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อย และหาแนวทางแก้ไขปัญหให้เป็นไปตามมาตรฐาน การศึกษา

1.6 ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารสนับสนุนการใช้รายงาน SAR เป็นเครื่องมือสื่อสารความสำเร็จและสร้างแรงบันดาลใจ พร้อมนำทักษะดิจิทัลมาช่วยวิเคราะห์ผลเพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ สุภาพรณ บุญพันธ์ (2559) ที่ระบุว่า การจัดทำรายงานประจำปีควรนำเสนอในรูปแบบที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย มีหลักฐานข้อมูลที่เที่ยงตรง และระบุความสำเร็จตามเป้าหมายที่ชัดเจน อีกทั้งสอดคล้องกับ สมพร สังวาระ (2563) ในประเด็นการรวบรวมสารสนเทศมาวิเคราะห์และแปลผลตามมาตรฐาน เพื่อค้นหาจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาสำหรับใช้เป็นแนวทางปรับปรุงการดำเนินงานในอนาคต

2. การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพรวัว 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 สามารถอภิปรายผลตามผลการจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1 ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา มีแนวทางพัฒนาคือผู้บริหารและบุคลากรต้องกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายดิจิทัลให้ชัดเจน โดยเชื่อมโยงมาตรฐานการศึกษากับแผนพัฒนาสถานศึกษาและนโยบายระดับชาติผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลจริงจากการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ รชต กงซุย (2568) ที่พบว่าทุกกลุ่มบริหารต้องให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน รวมถึงจัดการประชุมอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกับมาตรฐานชาติและความต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับ ลาวัลย์ ตั้งมั่น (2561) ที่เสนอให้จัดทำคู่มือกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนและชุมชน พร้อมทั้งบันทึกการดำเนินงานอย่างครบถ้วนเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.2 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา มีแนวทางพัฒนาคือการนำผลการประเมินมาตรฐานและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนมาวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อระบุจุดแข็งและจุดควรพัฒนา โดยใช้นวัตกรรมบริหารและเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับมยุรี วรวรรณ (2563) ที่พบว่าโรงเรียนควรบริหารในรูปแบบคณะกรรมการที่ตั้งทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม พร้อมจัดอบรมสร้างความเข้าใจก่อนระดมความคิดเพื่อสะท้อนปัญหาที่แท้จริง โดยเน้นระบบเก็บข้อมูลออนไลน์จากตัวแทนทุกกลุ่มงานเพื่อให้ข้อมูลถูกต้องเป็นปัจจุบันและพร้อมใช้งานตลอดเวลา และสอดคล้องกับ ญัฐพล จันทรพล (2564) ที่เสนอแนวทางดำเนินงานประกันคุณภาพซึ่งประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐาน การจัดระบบสารสนเทศ และการติดตามตรวจสอบ โดยผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางดังกล่าวอยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา มีแนวทางพัฒนาโดยใช้วิจัยและนวัตกรรมดิจิทัลเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้และการบริหาร ควรกำหนดกลไกสนับสนุนผ่านกระบวนการ PLC เพื่อคัดเลือกนวัตกรรมที่ใช้ได้จริงมาพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน สอดคล้องกับ ลาวัลย์ ตั้งมัน (2561) ที่พบว่าควรจัดหาแหล่งเรียนรู้และอบรมครูรวมถึงผู้ปกครอง ให้เข้าใจระบบประกันคุณภาพ โดยดำเนินการตามปฏิทินปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด และสอดคล้องกับ ข้าวทิพย์ ทีสุกะ (2564) ที่เสนอให้ประชุมชี้แจงแต่งตั้งผู้รับผิดชอบโครงการให้ชัดเจน พร้อมสนับสนุนทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ โดยเน้นการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างเป็นกัลยาณมิตร

2.4 ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา มีแนวทางพัฒนาคือควรกำหนดนโยบายนำเทคโนโลยี LMS และแอปพลิเคชันออนไลน์มาเพิ่มความหลากหลายในการประเมินและเก็บหลักฐานเชิงประจักษ์ ควบคู่กับการนิเทศติดตามให้บุคลากรใช้เครื่องมือดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับ ธนพล วงศ์ฉลาด (2566) ที่พบว่าควรพัฒนาทักษะการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้อง และใช้เครื่องมือที่หลากหลายครอบคลุมทุกมาตรฐานตามวงจร PDCA เพื่อจัดทำสารสนเทศในการพัฒนาองค์กร และสอดคล้องกับ พุทธิภา รงค์ประเสริฐกุล (2566) ที่เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการจากผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่สอดคล้องกับมาตรฐานสถานศึกษาและกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและเหมาะสม

2.5 ด้านการติดตามผลการดำเนินงาน มีแนวทางพัฒนาคือควรแต่งตั้งคณะทำงาน และกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน โดยส่งเสริมการใช้เครื่องมือ ICT ในกระบวนการนิเทศติดตาม เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและใช้ข้อมูลจริงในระบบดิจิทัลมาเป็นฐานในการให้ข้อเสนอแนะ สอดคล้องกับ วิไลวรรณ นันตะ (2566) ที่พบว่าสถานศึกษาควรพัฒนาทักษะบุคลากรด้านการตรวจสอบคุณภาพ พร้อมสะท้อนผลการประเมินแก่ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับจิระนันท์ เชื้อนาค (2568) ในประเด็นการติดตามและสรุปผลการดำเนินงานเพื่อแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ อันจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเป็นระบบ

2.6 ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง มีแนวทางพัฒนาคือการสื่อสารวิสัยทัศน์ให้คณะทำงานเข้าใจตรงกันเพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดหน้าที่ โดยเชื่อมโยงเป้าหมายเชิงกลยุทธ์เข้ากับผลการดำเนินงานจริงผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับ มยุรี วรวรรณ (2563) ที่พบว่าควรแต่งตั้งคณะกรรมการจากทุกภาคส่วนมาจัดทำและกลั่นกรองรายงานก่อนนำเสนอ เพื่อให้ได้รูปแบบที่สมบูรณ์และสะท้อนผลการพัฒนาที่แท้จริง และสอดคล้องกับ เฉลิมพล วิโรจน์รัตน์ (2568) ที่เสนอให้ใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการประเมินมาวางแผนพัฒนา

ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ต่อเนื่อง ยั่งยืน และมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

1. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา ผู้บริหาร ครูและบุคลากรกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายด้านดิจิทัลของสถานศึกษาให้ชัดเจน โดยเชื่อมโยงมาตรฐานการศึกษากับแผนพัฒนาสถานศึกษาและนโยบายการศึกษาในระดับชาติ
2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา การนำข้อมูลจากการประเมินมาตรฐานการศึกษา ผลการประกันคุณภาพภายใน และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนมาวิเคราะห์เชิงลึก ระบุจุดแข็งจุดที่ควรพัฒนา
3. ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา การนำผลงานวิจัยทางการศึกษา และนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้เป็นฐานในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบริหาร-ควรกำหนดนโยบายและกลไกสนับสนุนอย่างชัดเจน
4. ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ควรกำหนดเป็นนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาช่วยประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการติดตามผลการดำเนินงาน ควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบติดตามผลการดำเนินงาน กำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน ตรวจสอบตัวชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษา
6. ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง การสื่อสารวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาให้คณะทำงานทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกัน และนำวิสัยทัศน์มาเป็นกรอบกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะทำงาน การจัดทำรายงาน

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา ฮวดแสง. (2567). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ข้าวทิพย์ ทีสุภะ. (2564). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิระนันท์ เชื้อนาค และคณะ. (2568). แนวทางการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อ เสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารสังคมพัฒนศาสตร์*, 8(7), 70–80. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/JSSD/article/view/8611>
- เฉลิมพล วิโรจน์รัตน์. (2568). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาโดยใช้วงจรคุณภาพ สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์. *วารสารมณีเชษฐาราม*, 8(3), 937–951.
- ณัฐพล จันทรพล. (2564). *การพัฒนาแนวทางการประกันคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษา* สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนพล วงศ์ฉลาด. (2564). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิวัตต์ น้อยมณี. (2562). *การศึกษาไทยกับยุคโลกาภิวัตน์*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2561). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ตักสิลาการพิมพ์.
- พุทธิภา รงค์ประเสริฐกุล. (2566). *แนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน วัดบางหลวง (การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เพ็ชรรัตน์ คงไวย. (2563). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มยุรี วรวรรณ. (2563). *แนวทางการพัฒนาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน มัธยมวัดหนองแขม (การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- รชต กงชุย. (2568). แนวทางพัฒนาการบริหารการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลดาวัลย์ ตั้งมั่น. (2561). การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วรรณ ประเสริฐแก้ว. (2561). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วิไลวรรณ นันตะ และคณะ. (2566). รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาบนพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดาร. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 12(6), 2307–2321. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journal-peace/article/view/275024>
- สมพร สังวาระ. (2563). การประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะนักเรียนเชิงบวกโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า โดยการประยุกต์ใช้แนวทางศาสตร์พระราชา. ผู้แต่ง.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพรณ บุญพันธ์. (2559). การประกันคุณภาพการศึกษาปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3. ใน การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 “ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ไของค์ความรู้สู่ความยั่งยืน” (น. 982–989). วิทยาลัยนครราชสีมา.
- สุตาพร หงส์เวียงจันทร์. (2565). การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสำนักงานเขตตลิ่งชัน สังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

